

„Čo je to vlastne ekumenizmus? Vzájomné bratské spoznávanie sa, dialóg a spolupráca v duchu kresťanskej lásky. Jednota sa dá budovať len tam, kde je srdce, ochota počúvať druhého, viesť dialóg cez modlitbu a vytvárať vzájomné vzťahy. Úprimná láska zo srdca nikdy neosočuje a nehnevá sa. Ekumenizmus bez tohto je nezmysel a nedá sa uskutočňovať v praxi.

Toto všetko mi preletelo myslou, keď som v telefóne počul hlas dávneho priateľa brata diakona Ľubomíra Marcínu, ktorý ma pozýval na toto ekumenické stretnutie. Vzápätí sa mi vynorili spomienky a preniesol som sa o niekoľko desaťročí späť, keď sme sa stretávali v Púchove na fare katolíckej alebo evanjelickej. Zarezonovali vo mne spomienky aj na detstvo prežité v dome oproti evanjelickému kostolu v Považskej Bystrici, kde z mojej izby som mal možnosť načúvať spevu nesúceho sa z tohto bohoslužobného priestoru. V živej pamäti mám krásne spomienky na vtedy tu pôsobiaceho pána farára Bajcára a jeho dobrú manželku, na stretnutia s nimi, keď nám často dávali ovocie z farskej záhrady či ponúkli koláč. Veď som sa kamarátil s ich deťmi a chodil s nimi do tej istej školy. Neskôr v mojom novom bydlisku v Púchove bol ekumenizmus už zabehnutý ako praktický a živý. V jednotnom dialógu a v premáhaní zla, ktoré sa volalo diktatúra systému, nám boli príkladom vtedajší duchovní otcovia mesta Mons. Štefan Palkovič a senior Viktor Šimko, neskôr konsenior Ján Zaťko a napokon aj pán farár Vladimír Šefranko. Vzájomné vzťahy boli také intenzívne, že vtedajší biskup ECAV Július Filo st. poslal svoje dielo - knihu o ekumenizme - na katolícku faru do Púchova s prosbou o jej pripomienkovanie. Posledné stretnutie s pánom farárom Vladimírom Šefrankom, vtedy žijúcim na dôchodku v Modre, a odovzdanie mu knihy Farár Púchova, kde je obsiahnutá celá jeho pohrebná reč na pohrebe Mons. Palkoviča, sa uskutočnilo krátko pred jeho odchodom do večnosti. Úžasné svedectvo a ovocie dialógu!

Ekuména bez predsudkov s uznaním a budovaním mostov, čoho ovocím je vzájomné uznanie sviatosti Krstu svätého a spoločný ekumenický preklad Biblie, vedie cez osobné vzťahy, modlitbu a obetu. Vďaka Bohu, že aj v dnešnej dobe je veľa ľudí v našich kresťanských spoločenstvách, ktorí nám ukazujú príklad a správnu cestu. Dnes za nich spoločne ďakujeme a prosíme aj za seba samých.“